Principiul inegalității progresive

On August 07, 2023

Cuantumul privilegiilor pe care ți le acorzi este invers proporțional cu angajamentul față de progres și moralitate.

Dacă aveți drum prin Copou și vreți să vizitați "Casa Universitarilor din Iași", această clădire de patrimoniu construită în jurul anului 1800 de Iordache Cantacuzino, recent reabilitată și modernizată, veți fi întâmpinat la intrare de un gardian foarte de treabă. El nu are voie să primească înăuntru decât persoanele care lucrează în sistemul universitar. Exact, mi s-a întâmplat mie, cu vreo două săptămâni în urmă, când am vrut doar să vizitez clădirea nouă. Porțile erau deschise. Doi tineri intraseră în fața mea. Nimeni nu i-a întrebat nimic.

Eu am fost oprit la intrare, domnul însărcinat cu paza mi-a explicat clar, într-un mod simplu și direct, că această clădire nou restaurată este de fapt un restaurant exclusivist, dar cu mâncare foarte ieftină, la care au acces doar universitarii. Şi, apropiindu-se ușor de mine, așa cum se apropie un creștin de altar, cu smerenie și respect, omul mi-a spus că cei doi tineri care au intrat în fața mea sunt fii de profesori, și din acest motiv au trecere liberă.

Tot atunci am aflat că orice fel de mâncare la acest restaurant exclusivist, costă de vreo 3 ori mai ieftin decât oriunde un altă parte. De exemplu, prețul unei ciorbe este de aproximativ 6 ron, în comparație cu un restaurant din Palas unde prețul unei ciorbe începe de pe la 18 ron.

Deci, vă dați seama ce se întâmplă? Această clădire istorică, unde altădată mergeau toți ieșenii la o cafea, un lăcaș de cultură, un spațiu al spiritului unde altădată își confruntau ideile toate generațiile tinere și libere, acum a ajuns să fie în subordinea unei singure instituții, patrimoniul UAIC. Nu-i așa că, din punct de vedere moral, nicio autoritate nu trebuie să împiedice accesul la cunoașterea și aprecierea trecutului nostru comun?

Am plecat din acel loc, așa cum pleacă pictorul atunci când este dezamăgit de culorile care nu reușesc să exprime emoțiile pe care le simte.

Leadership: Poți să lărgești orizontul de receptare al imaginii "de putere" ți-o creezi, rămânând solidar unei cauze care promovează câștigul provenit dintr-o generozitate excesivă care întreține pasivitatea?

O clădire istorică poate să determine o lărgire a orizontului cunoașterii și interpretării realității cu mijloacele artei, dar universitarii de la Cuza au reușit performanța de a transforma o clădire istorică într-un bastion al privilegiilor, asigurându-și doar lor intrarea într-un restaurant exclusivist, cu prețuri "alese" doar pentru ei. Acești parveniți, lipsiți complet de lumina culturii, n-au înțeles puterea principiului următor: *"Privilegiile dobândite prin statutul social pot inhiba angajamentul față de avansarea societății și respectarea eticii constructive."*

Cunoașterea și bunul simț nu fac casă bună împreună cu parvenitismul. După ce că și-au "aranjat" salarii nesimțiți de mari, plecări în străinătate cu Erasmus (chipurile ca să sprijine mobilitatea în scopul învățării), și tot felul de alte beneficii, uite că iluștrii profesori, insidioși precum diavolul, și-au extins aria de privilegii. De această dată, numai ei au drept de acces într-un local istoric, numai ei au dreptul de a servi mâncărurile cele mai alese la un preț de nimic. Toți ceilalți ieșeni sunt rugați să iasă afară din clădire, eventual să se uite din afara porții.

În realitate, însă, nu este vorba despre confirmarea vreunei vocații autentice îndreptate spre promovarea valorilor ieșene, ci despre polivalența unor interese care, bineînțeles, nu-și vor găsi niciodată confirmarea în vreo notă inovativă de îmbogățire a culturii (făcută cu pilduitoare pasiune și temeinicie). Acești indivizi lunecoși, care au ajuns la conducerea facultăților, folosindu-se de resursele instituției strict în folosul membrilor "familiei", n-au nici timpul și nici vocația reflexivității pentru a aprofunda înțelegerea principiului următor: *"Abundența de privilegii alimentează inerția și erodează atât progresul, cât și moralitatea."*

Cu cât ești mai neavizat în domeniul cunoașterii, cu atât ești mai predispus să faci manevre subtile în favoarea propriei persoane și să îți creezi avantaje nejustificate !

Lipsa totală de angajament față de moralitate și progres, negând astfel patrimoniul comun al societății, rezultă din acumularea peste măsură de privilegii. Acest lucru poate fi considerat o regresie sau decadență, o reacție la criza valorilor, deoarece societatea se îndepărtează de valorile pozitive în loc să progreseze și să se îmbunătățească. Dacă ne gândim bine, accesul permis doar "membrilor familiei" în această clădire istorică, urmează modelul *Cosa Nostra*, deoarece conducătorii facultății au reușit să transforme un simbol al patrimoniului ieșean într-un bastion al privilegiilor lor exclusive.

Bun, dar cine sunt de fapt profesorii de la Cuza? Vă rog să verificați singuri ce vă spun acum. Ei sunt o familie extinsă, o unitate exterioară de interese, ancorată exclusiv în materialitate. Aici toți profesorii sunt rude: soțul și soția, copiii, vecinii, prietenii, verișorii, cumătrii, nepoții, adică un enorm sistem de "pile și relații" ghidat exact după modelul lui Al Capone care își proteja și promova membrii familiei sale în organizația sa.

Iar dacă Al Capone a condus un imperiu criminal care se ocupa cu contrabandă de alcool, jocuri de noroc și prostituție, aici în universitatea Cuza găsim un imperiu de impostori deveniți peste noapte "intelectuali" care, creându-și de privilegii prin poziția ierarhică, reușesc tot mai mult să ducă la diminuarea contribuției la progres și la îndepărtarea de normele morale edificatoare. În caz că nu știați, universitatea Cuza a devenit în ultimii 30 de ani o adevărată afacere, înfloritoare, profitabilă și tenebroasă, făcută pe spinarea studenților naivi, buni plătitori. Toți cei care au trecut pe la conducerea facultății, toți de la primul până la ultimul, au intrat benevol pe terenul propice al corupției.

Leadership: Poți să-ți orientezi demersurile de transformare a autorității tale într-un efort de deschidere spre spațiul investițional, îndreptat spre autenticitatea unei initiative de tipul "cu ce dai, cu aia ți se întoarce" ?

Altfel spus, universitatea Cuza a devenit o caracatiță care operează lipsită de orice scrupule, conducând la o scădere a efortului în progres și la o îndepărtare de comportamentul moral constructiv. Înghesuindu-se în fiecare colț al societății, această *La Piovra* își extinde tentaculele în toate direcțiile, în toate orașele din țară, prin intermediul filialelor sau legăturilor cu alte facultăți. Bineînțeles că membrii acestei familii numeroase nu înțeleg aspecte de genul: *"fiecare reușită în activitatea profesională este un demers în realizarea unor valori morale".*

De unde să știe ei așa ceva? Cu cât își creează mai multe privilegii, cu atât devin mai puțin muncitori și mai puțin dispuși să contribuie la avansarea științei sau la respectarea normelor morale edificatoare. Oamenii care nu au cunoaștere, întotdeauna au ca obiectiv materialitatea.

Hai să mai vedeți ceva. Orice carte scrisă de aceste "somități" conține aproape de două ori mai multe surse biografice decât numărul de pagini din întreaga carte. Te întrebi dacă au reușit să conceapă măcar o singură frază fără "inspirația" furnizată de la alții. Până și titlul cărții ar trebui să aibă o notă de subsol. Iar dacă întrebi orice cadru didactic ce este un blog,

sau un website, vei rămâne cu totul stupefiat: 99% din profesori nu au un blog personal în secolul 21. Ei n-au reușit nici până în ziua de azi să spună două cuvinte, din mintea lor, pe o pagină de internet. Habar n-au ce-i schimbarea sau tehnologia, habar n-au ce-i cu viața lor. Toți sunt o apă și un pământ, de la cel mai de sus, până la cel mai de jos. Atât de mici și neînsemnați la nivel intelectual, și atât de neputincioși în fața voinței divine.

Leadership: Este posibil ca din manipularea percepției realității să rezulte o performanță controlată prin aplicarea secretă a unui "efect de distanțare" de public?

Bine, dar poate vă întrebați ce este corupția? Ei bine, corupția reprezintă aceste jocuri de interese, nesfârșite aranjamente, șmecherii și escrocherii la care recurg membrii familiei pentru a-și obține "porția de supă" la un preț redus, și fără ca nimeni altcineva în afară de ei să nu guste din celelalte capodopere gastronomice ale maestrului bucătar. Iar supa are întotdeauna un alt gust, mai sofisticat, atunci când comanzi în cât mai multe restaurante de lux, din diferite colțuri ale lumii, și mai ales când nu trebuie să plătești nimic. Totul plătește universitatea din banii studenților. Înțelegeți ce vreau să spun, da?

Omul cu multe privilegii este adesea cel mai departe de a contribui la progres și moralitate. Drept dovadă, pe când eram student, consultând cartea unei profesoare oarecare, la o notă de subsol am găsit un weblink ce făcea trimitere spre o lucrare scrisă în limba engleză din care erau traduse și copiate cuvânt cu cuvânt, pagini întregi, da chiar în lucrarea ei. Atunci mi-am dat seama că domnița a tradus pagini întregi din diferite cărți, le-a adunat într-o singură lucrare, și probabil astfel a ajuns peste noapte mare profesoară. Nesimțire totală, nu-i așa? Exact tiparul Elenei Ceaușescu care deși era analfabetă, abuza de autoritatea ei pentru a-si trece numele ca si "coautor" pe lucrările realizate de alții.

De fapt, cred că aceeași procedură au urmat-o mulți alți membri ai familiei pentru a ajunge profesori, iar nimeni nu le-a verificat lucrările. Mai mult ca sigur, dacă ar lua cineva lucrările profesorilor la "puricat", ar găsi mai multe cazuri de plagiat decât poate încăpea în obrazul gros. Ca să nu mai spun, tezele de doctorat ale profesorilor au dispărut complet de pe fața pământului. Nimeni nu știe ce scrie în doctoratele alea care, totuși, le-a adus o grămadă de beneficii. Iar asta pentru că familia universitarilor se ghidează după principiul ferm al obscurității: *"Nimeni să nu afle, totul trebuie să rămână ascuns de văzul lumii".*

Leadership: Confidențialitatea cu care îți asiguri accesul la exercitarea puterii oferă posibilitatea de a controla modul în care publicul percepe o anumită situație?

Dar adevărul iese întotdeauna la iveală. Tocmai acești indivizi, disimulați sub prestigiul profesiei de profesor, sunt nimeni alții decât falși învățători de care amintește Biblia, ei sunt trădătorii de neam de care vorbea Constantin Noica cu aproape un secol în urmă. Şi, cu cât ei reușesc să își creeze mai multe privilegii, cu atât vor fi mai mult inclinați spre a săvârși abuzuri în folosul "familiei". Totul pentru familie, și numai pentru familie.

Poate că, în curând, toate muzeele din Iași vor trece în subordinea universității Cuza, și vor deveni "cluburi exclusiviste" ale familiei. *La Sagrada Familia*. Iar ceilalți români nu vor putea să le mai viziteze, chiar dacă aceste clădiri fac parte din patrimoniul cultural național, ci vor fi obligați să le privească, atât cât se poate, din afara porților închise.

Aceasta este istoria rescrisă a trădării la români.

Ieri după-amiază, urcând dealul Copoului, un domn în vârstă, de vreo 67 de ani trăgea de poartă ca să intre în "Casa Universitarilor din Iași". Era foarte cald afară. Omul, un simplu turist venit tocmai din Tulcea, s-a oprit să bea ceva rece la o terasă frumos amenajată. Din păcate, lacătul cu care era închisă poarta din fața clădirii a semnalat o restricție elitistă,

sugerând o exclusivitate nejustificată, o separare intenționată între privilegiați și restul lumii.

Lacătul este semnul că somitățile Iașiului, universitarii, au intrat în concediu. Şi atunci când ei sunt în vacanțele asigurate de universitate, accesul într-o clădire cu mare valoare istorică este interzis publicului. Chiar și atunci când ei se vor întoarce din concediu, accesul publicului larg va fi în continuare restricționat.

Important este să nu uităm această nedreptate, să ne exprimăm nemulțumirea și să solicităm acces egal la patrimoniul nostru istoric.

Leadershipul de calitate trebuie să se ghideze după următorul principiu: "Succesul bazat pe valori morale devine o reușită profesională doar atunci când cunoașterea nu devine un instrument de restricționare nejustificată a drepturilor celorlalți semeni."

Principiul inegalității progresive se referă la abuzul pe care îl comit oamenii lipsiți de moralitate și cultură, spre obținerea de beneficii în folosul personal. Principiul poate fi formulat astfel: *"Cuantumul privilegiilor pe care ți le acorzi este invers proporțional cu angajamentul față de progres și moralitate."*

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-inegalitatii-progresive.html